

Usmernenia k právu na prenosnosť údajov

**prijaté 13. decembra 2016
naposledy revidované a prijaté 5. apríla 2017**

Táto pracovná skupina bola zriadená podľa článku 29 smernice 95/46/ES. Je nezávislým európskym poradným orgánom pre ochranu údajov a súkromia. Jej úlohy sú definované v článku 30 smernice 95/46/ES a v článku 15 smernice 2002/58/ES.

Činnosť jej sekretariátu zabezpečuje riaditeľstvo C (Základné práva a právny štát) Generálneho riaditeľstva Európskej komisie pre spravodlivosť a spotrebiteľov, B-1049 Brusel, Belgicko, kancelária č. MO59 05/35

Webové sídlo: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

OBSAH

Zhrnutie	3
I. Úvod	3
II. Aké sú hlavné prvky prenosnosti údajov?.....	4
III. Kedy sa uplatňuje prenosnosť údajov?	9
IV. Ako sa všeobecné pravidlá, ktorými sa riadi uplatňovanie práv dotknutých osôb, vzťahujú na prenosnosť údajov?	14
V. Ako sa musia prenosné údaje poskytovať?	17

Zhrnutie

Článok 20 všeobecného nariadenia o ochrane údajov zakladá nové právo na prenosnosť údajov, ktoré úzko súvisí s právom na prístup k údajom, od ktorého sa však v mnohých ohľadoch líši. Umožňuje dotknutým osobám získať osobné údaje, ktoré poskytli prevádzkovateľovi, v štruktúrovanom, bežne používanom a strojovo čitateľnom formáte a preniesť tieto údaje ďalšiemu prevádzkovateľovi. Účelom tohto nového práva je posilniť postavenie dotknutých osôb a dať im väčšiu kontrolu nad osobnými údajmi, ktoré sa ich týkajú.

Keďže toto právo umožňuje priamy prenos osobných údajov od jedného prevádzkovateľa druhému, právo na prenosnosť údajov je zároveň dôležitým nástrojom na podporu voľného toku osobných údajov v EÚ a rozvoja hospodárskej súťaže medzi prevádzkovateľmi. Toto právo uľahčí prechod medzi rôznymi poskytovateľmi služieb, a tak podporí rozvoj nových služieb v súvislosti so stratégiou digitálneho jednotného trhu.

V tomto stanovisku sa poskytujú usmernenia k spôsobu, akým by sa malo vykladať a vykonávať právo na prenosnosť údajov zavedené všeobecným nariadením o ochrane údajov. Zameriava sa na analýzu práva na prenosnosť údajov a jeho rozsahu. Vysvetľujú sa v ňom podmienky, za ktorých sa toto nové právo uplatňuje, so zreteľom na právny základ spracúvania údajov (buď súhlas dotknutej osoby, alebo nevyhnutnosť plnenia zmluvy) a na skutočnosť, že toto právo sa týka iba osobných údajov poskytnutých dotknutou osobou. V stanovisku sa uvádzajú aj konkrétne príklady a kritériá vysvetľujúce okolnosti, za ktorých sa toto právo uplatňuje. V tejto súvislosti sa pracovná skupina zriadená podľa článku 29 („pracovná skupina WP29“) domnieva, že právo na prenosnosť údajov sa vzťahuje na údaje, ktoré dotknutá osoba poskytla vedome a aktívne, ako aj na osobné údaje, ktoré vznikli v dôsledku jej činnosti. Nové právo nemožno oslabiť a obmedziť na osobné informácie, ktoré dotknutá osoba priamo oznámila, napríklad prostredníctvom on-line formulára.

Prevádzkovatelia by v rámci osvedčených postupov mali začať rozvíjať prostriedky, ktoré prispievajú k poskytovaniu odpovedí na žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov, ako sú nástroje na preberanie a aplikačné programovacie rozhrania. Mali by zaručiť, že sa osobné údaje budú prenášať v štruktúrovanom, bežne používanom a strojovo čitateľnom formáte, a mali by sa podporiť v tom, aby zabezpečili interoperabilitu formátov údajov poskytovaných pri plnení žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov.

Toto stanovisko prevádzkovateľom takisto pomáha jasne porozumieť ich príslušným povinnostiam a odporúča najlepšie postupy a nástroje, ktoré podporujú súlad s právom na prenosnosť údajov. A napokon, v stanovisku sa odporúča, aby zainteresované strany z tohto odvetvia a odborové združenia spolupracovali na spoločnom súbore interoperabilných noriem a formátov na splnenie požiadaviek týkajúcich sa práva na prenosnosť údajov.

I. Úvod

Článkom 20 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (GDPR) sa zavádza nové právo na prenosnosť údajov. Toto právo umožňuje dotknutým osobám získať osobné údaje, ktoré

poskytli prevádzkovateľovi, v štruktúrovanom, bežne používanom a strojovo čitateľnom formáte a bez prekážok preniesť tieto údaje inému prevádzkovateľovi. Toto právo, ktorého uplatňovanie podlieha určitým podmienkam, dáva používateľom možnosť výberu, kontrolu a posilňuje ich postavenie.

Jednotlivci využívajúci svoje právo na prístup k údajom podľa smernice o ochrane údajov 95/46/ES boli obmedzení formátom, ktorý pri poskytovaní požadovaných informácií zvolil prevádzkovateľ. **Cieľom nového práva na prenosnosť údajov je posilnenie právomocí dotknutých osôb, pokiaľ ide o ich vlastné osobné údaje, pretože uľahčuje ich schopnosť jednoducho premiestňovať, kopírovať alebo prenášať osobné údaje z jedného informačného prostredia do druhého** (či už do svojich vlastných systémov, do systémov dôveryhodných tretích strán alebo do systémov nových prevádzkovateľov).

Prenosnosť údajov potvrdzuje osobné práva jednotlivcov a ich kontrolu nad osobnými údajmi, ktoré sa ich týkajú, a tým zároveň poskytuje príležitosť na „vyváženie“ vzťahu medzi dotknutými osobami a prevádzkovateľmi¹.

Hoci právo na prenosnosť osobných údajov môže zvýšiť aj hospodársku súťaž medzi službami (uľahčením zmeny služieb), všeobecným nariadením o ochrane údajov sa upravujú osobné údaje, a nie hospodárska súťaž. V článku 20 sa hlavne prenosné údaje neobmedzujú iba na údaje, ktoré sú nevyhnutné alebo užitočné na zmenu služieb².

Hoci je prenosnosť údajov novým právom, v iných oblastiach právnych predpisov už existujú iné typy prenosnosti alebo sa o nich rokuje (napr. v kontexte ukončenia zmluvy, roamingových komunikačných služieb a cezhraničného prístupu k službám³). Medzi jednotlivými typmi prenosnosti môže vzniknúť určité spolupôsobenie či dokonca výhody pre jednotlivcov, ak sa budú poskytovať kombinovane, hoci k analógiám by sa malo pristupovať opatrne.

Toto stanovisko obsahuje usmernenia pre prevádzkovateľov, aby mohli aktualizovať svoje postupy, procesy a politiky, a objasňuje význam prenosnosti údajov, aby dotknuté osoby mohli svoje nové právo efektívne využívať.

II. Aké sú hlavné prvky prenosnosti údajov?

Právo na prenosnosť údajov sa v článku 20 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov vymedzuje takto:

Dotknutá osoba má právo získať osobné údaje, ktoré sa jej týkajú a ktoré poskytla prevádzkovateľovi, v štruktúrovanom, bežne používanom a strojovo čitateľnom formáte a má právo preniesť tieto údaje ďalšiemu prevádzkovateľovi bez toho, aby jej prevádzkovateľ, ktorému sa tieto osobné údaje poskytli, bránil...

¹ Hlavným cieľom prenosnosti údajov je zvýšiť kontrolu jednotlivca nad jeho osobnými údajmi a zabezpečiť, aby v dátovom ekosystéme zohrával aktívnu úlohu.

² Toto právo môže napríklad umožniť bankám poskytovať ďalšie služby, a to pod kontrolou používateľa a s použitím osobných údajov, ktoré boli pôvodne zhromaždené v rámci služby dodávky energie.

³ Pozri program Európskej komisie pre digitálny jednotný trh: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/digital-single-market>, najmä prvý pilier politiky „Lepší online prístup k digitálnym tovarom a službám“.

- Právo získať osobné údaje

Po prvé, prenosnosť údajov je **právo dotknutej osoby získať časť osobných údajov**, ktoré sa jej týkajú, spracovaných prevádzkovateľom a uchovávať tieto údaje na ďalšie osobné použitie. Úložiskom môže byť súkromné zariadenie alebo súkromný cloud, pričom nemusí nevyhnutne dôjsť k prenosu údajov ďalšiemu prevádzkovateľovi.

Z tohto hľadiska prenosnosť údajov dopĺňa právo na prístup k údajom. Špecifickosť prenosnosti údajov spočíva v tom, že ponúka ľahký spôsob, ako dotknuté osoby môžu vlastnými silami spravovať a opakovane používať osobné údaje. Dotknuté osoby by tieto údaje mali dostať „*v štruktúrovanom, bežne používanom a strojovo čitateľnom formáte*“. Napríklad, dotknutá osoba môže mať záujem o získanie svojho aktuálneho zoznamu prehrávaných skladieb (alebo zoznamu v minulosti prehraných skladieb) zo služby na prenos hudby, aby zistila, koľkokrát počúvala konkrétne nahrávky, alebo aby si ujasnila, ktorú hudbu si chce kúpiť alebo počúvať na inej platforme. Podobne by mohla chcieť aj získať zoznam svojich kontaktov z webmailovej aplikácie, napríklad s cieľom vytvoriť zoznam svadobných hostí, získať informácie o nákupoch s použitím rozličných vernostných kariet alebo posúdiť svoju emisnú stopu⁴.

- Právo na prenos osobných údajov od jedného prevádzkovateľa druhému

Po druhé, v článku 20 ods. 1 sa dotknutým osobám udeľuje **právo preniesť osobné údaje od jedného prevádzkovateľa ďalšiemu prevádzkovateľovi** „bez toho, aby im prevádzkovateľ, ktorému sa tieto osobné údaje poskytli, bránil“. Údaje možno na žiadosť dotknutej osoby preniesť od jedného prevádzkovateľa druhému prevádzkovateľovi aj priamo, pokiaľ je to technicky možné (článok 20 ods. 2). V tejto súvislosti prevádzkovatelia v odôvodnení 68 nabádajú k tomu, aby vyvinuli interoperabilné formáty, ktoré umožnia prenosnosť údajov⁵, pričom sa však prevádzkovateľom neukladá povinnosť prijať alebo zachovať systémy spracúvania, ktoré sú technicky kompatibilné⁶. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa však prevádzkovateľom zakazuje vytvárať prekážky pre prenos údajov.

Tento prvok prenosnosti údajov dotknutým osobám v podstate dáva okrem možnosti údaje získavať a opakovane používať aj možnosť prenášať údaje, ktoré poskytli, inému poskytovateľovi služieb (buď v rámci toho istého podnikateľského sektora, alebo v rámci iného sektora). Očakáva sa, že okrem posilnenia postavenia spotrebiteľov tým, že sa zabráni tomu, aby boli odkázaní na určitého dodávateľa, právo na prenosnosť údajov podporí príležitosti na inovácie a výmenu osobných údajov medzi prevádzkovateľmi bezpečným a zabezpečeným spôsobom pod kontrolou dotknutej osoby⁷. Prenosnosť údajov môže podporiť kontrolovanú a obmedzenú výmenu osobných údajov zo strany používateľov medzi

⁴ V týchto prípadoch môže spracúvanie údajov dotknutou osobou patriť buď do rozsahu domácich činností, keď sa všetko spracúvanie uskutočňuje pod výlučnou kontrolou dotknutej osoby, alebo sa ním v mene dotknutej osoby môže zaoberať iná strana. V druhom prípade by sa táto iná strana mala považovať za prevádzkovateľa, a to aj vtedy, keď je jediným účelom uchovávanie osobných údajov, a musí dodržiavať zásady a povinnosti stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov.

⁵ Pozri aj oddiel V.

⁶ V dôsledku toho treba osobitnú pozornosť venovať formátu prenášaných údajov, aby sa zaručilo, že údaje bude môcť s vynaložením malého úsilia opakovane použiť dotknutá osoba alebo ďalší prevádzkovateľ. Pozri aj oddiel V.

⁷ Pozri niekoľko experimentálnych aplikácií v Európe, napríklad [MiData](#) v Spojenom kráľovstve, [MesInfos / SelfData](#) organizácie FING vo Francúzsku.

organizáciami, čím sa obohatia služby a skúsenosti zákazníkov⁸. Prenosnosť údajov môže uľahčiť prenos a opakované použitie osobných údajov týkajúcich sa používateľov v rozličných službách, o ktoré majú záujem.

⁸ Odvetvia zaoberajúce sa takzvaným *quantified self* a internetom vecí poukázali na výhody (a riziká) prepojenia osobných údajov o rôznych stránkach života jednotlivca, ako je fyzická zdatnosť, aktivita a príjem kalórií na vytvorenie úplnejšieho obrazu života jednotlivca v rámci jedného súboru.

- **Kontrola**

Prenosnosťou údajov sa zaručuje právo získať osobné údaje a spracúvať ich podľa želania dotknutej osoby⁹.

Prevádzkovatelia, ktorí odpovedajú na žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov za podmienok stanovených v článku 20, nie sú zodpovední za spracúvanie uskutočňované dotknutou osobou alebo inou spoločnosťou, ktorá osobné údaje prijme. Konajú v mene dotknutej osoby, a to aj vtedy, keď sa osobné údaje priamo prenášajú druhému prevádzkovateľovi. V tejto súvislosti nie je prevádzkovateľ zodpovedný za dodržiavanie práva v oblasti ochrany osobných údajov zo strany prijímajúceho prevádzkovateľa, keďže odosielať prevádzkovateľ si prijímateľa nevyberá. Zároveň by prevádzkovatelia mali stanoviť záruky, ktorými sa zabezpečí, že budú skutočne konať v mene dotknutej osoby. Napríklad môžu vytvoriť postupy, ktorými sa zabezpečí, že typ prenášaných osobných údajov bude skutočne tým typom údajov, ktorých prenos chce dotknutá osoba uskutočniť. To by sa mohlo dosiahnuť získaním potvrdenia od dotknutej osoby, a to buď pred prenosom, alebo skôr, keď bol vydaný pôvodný súhlas so spracúvaním alebo keď bola uzatvorená zmluva.

Prevádzkovatelia, ktorí odpovedajú na žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov, nemajú nijakú konkrétnu povinnosť skontrolovať a overiť pred prenosom kvalitu údajov. Samozrejme, tieto údaje by v súlade so zásadami uvedenými v článku 5 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov už mali byť správne a aktuálne. V dôsledku prenosnosti údajov navyše prevádzkovateľovi nevzniká povinnosť uchovávať osobné údaje dlhšie, než je nevyhnutné, alebo po akomkoľvek predpísanom období uchovávanía údajov¹⁰. Dôležité je, že neexistuje nijaká dodatočná požiadavka na uchovávanie údajov nad rámec inak uplatniteľných období uchovávanía údajov, ktorá by slúžila len cieľu vyhovieť prípadnej žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov predloženej v budúcnosti.

Ak požadované osobné údaje spracúva sprostredkovateľ údajov, zmluva uzatvorená v súlade s článkom 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov musí zahŕňať povinnosť pomáhať „prevádzkovateľovi vhodnými technickými a organizačnými opatreniami [...] reagovať na žiadosti o výkon práv dotknutej osoby“. Prevádzkovateľ by teda mal v spolupráci so svojimi sprostredkovateľmi zaviesť konkrétne postupy, aby mohol reagovať na žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov. V prípade spoločnej kontroly by sa mali každému prevádzkovateľovi v zmluve jasne pridelit' povinnosti týkajúce sa spracúvanía žiadostí o uplatnenie práva na prenosnosť údajov.

Okrem toho je prijímajúci prevádzkovateľ¹¹ povinný zabezpečiť, že poskytnuté prenosné údaje budú relevantné a nebudú neprimerané z hľadiska nového spracúvanía údajov. Napríklad v prípade žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov podanej webmailovej službe, pri ktorej dotknutá osoba podala žiadosť s cieľom získať e-maily a poslať ich na zabezpečenú archívnu platformu, nemusí nový prevádzkovateľ spracovávať kontaktné údaje osôb, s ktorými dotknutá osoba korešpondovala. Ak tieto informácie nie sú z hľadiska účelu nového spracúvanía relevantné, nemali by sa uchovávať ani spracúvať. V každom prípade,

⁹ Právo na prenosnosť údajov sa nevzťahuje iba na osobné údaje, ktoré sú užitočné a relevantné pre podobné služby poskytované konkurentmi prevádzkovateľa.

¹⁰ Ak v uvedenom prípade prevádzkovateľ neuchováva záznam skladieb prehraných používateľom, potom tieto osobné údaje nemožno zahrnúť do žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov.

¹¹ T. j. prevádzkovateľ, ktorý prijíma osobné údaje na základe žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov podanej dotknutou osobou ďalšiemu prevádzkovateľovi.

prijímajúci prevádzkovatelia nemajú povinnosť prijímať a spracúvať osobné údaje prenesené na základe žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov. Podobne v prípade, keď dotknutá osoba požiada o prenos údajov týkajúcich sa jej bankových transakcií službe, ktorá tejto osobe pomáha pri správe jej rozpočtu, prijímajúci prevádzkovateľ nemusí prijať všetky údaje ani uchovávať všetky podrobnosti transakcií po ich označení na účely novej služby. Inak povedané, prijať a uchovávať by sa mali iba tie údaje, ktoré sú potrebné a relevantné pre službu poskytovanú prijímajúcim prevádzkovateľom.

Z „prijímajúcej“ organizácie sa v súvislosti s týmito osobnými údajmi stane nový prevádzkovateľ, ktorý musí dodržiavať zásady uvedené v článku 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. „Nový“ prijímajúci prevádzkovateľ preto musí pred každou žiadosťou o prenos prenosných údajov jasne a priamo uviesť účel nového spracúvania, v súlade s požiadavkami na transparentnosť stanovenými v článku 14¹². Rovnako ako pri každom inom spracúvaní údajov vykonávanom v rámci jeho zodpovednosti by prevádzkovateľ mal uplatňovať zásady stanovené v článku 5, ako je zákonnosť, spravodlivosť a transparentnosť, obmedzenie účelu, minimalizácia údajov, správnosť, integrita a dôvernosť, minimalizácia uchovávania a zodpovednosť¹³.

Prevádzkovatelia, ktorí majú v držbe osobné údaje, by mali byť pripravení uľahčiť svojim dotknutým osobám uplatnenie práva na prenosnosť údajov. Prevádzkovatelia sa takisto môžu rozhodnúť prijať údaje od dotknutej osoby, nie je to však ich povinnosť.

- **Prenosnosť údajov verzus ďalšie práva dotknutých osôb**

Jednotlivec uplatňuje svoje právo na prenosnosť údajov bez toho, aby tým bolo dotknuté akékoľvek iné právo (ako to platí v prípade všetkých ostatných práv podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Dotknutá osoba môže pokračovať v používaní služieb prevádzkovateľa a využívaní ich výhod aj po skončení operácie týkajúcej sa prenosnosti údajov. Prenosnosť údajov automaticky nevedie k vymazaniu údajov¹⁴ zo systémov prevádzkovateľa a nemá ani vplyv na pôvodné obdobie uchovávania údajov, ktoré sa vzťahuje na prenesené údaje. Kým prevádzkovateľ údaje stále spracúva, dotknutá osoba môže uplatňovať svoje práva.

Rovnako, ak chce dotknutá osoba uplatniť svoje právo na vymazanie (právo „na zabudnutie“ podľa článku 17), prevádzkovateľ nemôže právo na prenosnosť údajov použiť ako spôsob, ako tento výmaz odložiť alebo odmietnuť.

V prípade, ak dotknutá osoba zistí, že osobné údaje požadované na základe práva na prenosnosť údajov nezodpovedajú jej žiadosti v plnej miere, každej ďalšej žiadosti o osobné údaje na základe práva na prístup k údajom by sa malo plne vyhovieť, v súlade s článkom 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

¹² Nový prevádzkovateľ by okrem toho nemal spracúvať osobné údaje, ktoré nie sú relevantné, pričom spracúvanie sa musí obmedziť na údaje, ktoré sú potrebné na nové účely, a to aj vtedy, keď sú osobné údaje súčasťou komplexnejšieho súboru údajov prenášaného v rámci procesu prenosnosti. Osobné údaje, ktoré nie sú nevyhnutné na dosiahnutie účelu nového spracúvania, by sa mali čo najskôr vymazať.

¹³ Po prijatí prevádzkovateľom možno osobné údaje odoslané v rámci práva na prenosnosť údajov považovať za údaje „poskytnuté“ dotknutou osobou a možno ich znovu preniesť v súlade s právom na prenosnosť údajov, pokiaľ budú splnené ďalšie podmienky vzťahujúce sa na toto právo (t. j. právny základ spracúvania,...).

¹⁴ Ako sa uvádza v článku 17 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Okrem toho, ak sa v určitom európskom právnom predpise alebo v právnom predpise členského štátu z inej oblasti takisto stanovuje určitá forma prenosnosti dotknutých údajov, musia sa pri uspokojovaní žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov zohľadniť aj podmienky stanovené v týchto konkrétnych právnych predpisoch. Po prvé, ak zo žiadosti podanej dotknutou osobou jasne vyplýva, že jej účelom nie je uplatnenie práv podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale skôr uplatnenie práv iba podľa odvetvových právnych predpisov, v takom prípade sa na túto žiadosť ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov týkajúce sa prenosnosti údajov nevzťahujú¹⁵. Na druhej strane, ak je žiadosť zameraná na prenosnosť podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, existencia týchto odvetvových právnych predpisov nemá prednosť pred všeobecným uplatnením zásady prenosnosti údajov na každého prevádzkovateľa, ako sa stanovuje vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov. Namiesto toho sa musí individuálne posúdiť, ako tieto konkrétne právne predpisy môžu ovplyvniť právo na prenosnosť údajov, ak ho vôbec môžu ovplyvniť.

III. Kedy sa uplatňuje prenosnosť údajov?

- Na ktoré spracovateľské operácie sa vzťahuje právo na prenosnosť údajov?

Podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov musia mať prevádzkovatelia pre spracúvanie osobných údajov jasný právny základ.

V súlade s článkom 20 ods. 1 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov musia byť spracovateľské operácie, **na to, aby patrili do rozsahu práva na prenosnosť údajov**, založené:

- buď na súhlase dotknutej osoby [podľa článku 6 ods. 1 písm. a) alebo článku 9 ods. 2 písm. a), pokiaľ ide o osobitné kategórie osobných údajov],
- alebo na zmluve, ktorej zmluvnou stranou je dotknutá osoba, podľa článku 6 ods. 1 písm. b).

Ako príklad osobných údajov, ktoré vo všeobecnosti patria do rozsahu práva na prenosnosť údajov možno uviesť napríklad názvy kníh nakúpených určitou osobou z internetového knihkupectva alebo piesne prehrané prostredníctvom služby pre prenos hudby, pretože sa spracúvajú na základe plnenia zmluvy, ktorej zmluvnou stranou je dotknutá osoba.

Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa nestanovuje všeobecné právo na prenosnosť údajov v prípadoch, keď spracúvanie osobných údajov nie je založené na súhlase alebo zmluve¹⁶. Napríklad finančné inštitúcie nemajú povinnosť reagovať na žiadosti o uplatnenie

¹⁵ Napríklad ak je žiadosť dotknutej osoby konkrétne zameraná na poskytnutie prístupu poskytovateľovi služieb informovania o účte k prehľadu transakcií uskutočňovaných z jej bankového účtu na účely uvedené v druhej smernici o platobných službách, takýto prístup by sa mal poskytnúť v súlade s ustanoveniami tejto smernice.

¹⁶ Pozri odôvodnenie 68 a článok 20 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V článku 20 ods. 3 a odôvodnení 68 sa stanovuje, že právo na prenosnosť údajov sa nevzťahuje na prípady, keď je spracúvanie údajov potrebné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi, alebo ak prevádzkovateľ vykonáva svoje verejné úlohy, či ak je spracúvanie potrebné na plnenie jeho zákonnej povinnosti. Prevádzkovatelia teda v týchto prípadoch nemajú povinnosť zabezpečovať prenosnosť. Osvedčeným postupom je však vytvorenie procesov na automatické odpovedanie na žiadosti

práva na prenosnosť údajov týkajúce sa osobných údajov spracúvaných v rámci ich povinnosti predchádzať praniu špinavých peňazí a iným finančným trestným činom a odhaľovať ich; prenosnosť údajov sa rovnako nevzťahuje na pracovné kontaktné údaje spracúvané v rámci vzťahov medzi podnikmi v prípadoch, keď spracúvanie nie je založené ani na súhlase dotknutej osoby, ani na zmluve, ktorej zmluvnou stranou je dotknutá osoba.

Pokiaľ ide o údaje zamestnancov, právo na prenosnosť údajov sa zvyčajne uplatňuje iba vtedy, ak je spracúvanie založené na zmluve, ktorej zmluvnou stranou je dotknutá osoba. V mnohých prípadoch sa súhlas v tejto súvislosti nepovažuje za dobrovoľný, a to z dôvodu nerovnováhy moci medzi zamestnávateľom a zamestnancom¹⁷. Niektoré spracúvania týkajúce sa ľudských zdrojov sú založené na právnom základe oprávneného záujmu alebo sú potrebné na splnenie konkrétnych zákonných povinností v oblasti zamestnanosti. V praxi sa právo na prenosnosť údajov v súvislosti s ľudskými zdrojmi nepochybne týka určitých spracovateľských operácií (ako sú služby týkajúce sa miezd a odmien, interné výberové konania), ale v mnohých iných situáciách bude na overenie toho, či sú splnené všetky podmienky vzťahujúce sa na právo na prenosnosť údajov, potrebný individuálny prístup.

A napokon, právo na prenosnosť údajov sa uplatňuje iba vtedy, ak sa spracúvanie údajov „vykonáva automatizovanými prostriedkami“, a preto sa nevzťahuje na väčšinu dokumentov v papierovej podobe.

- **Ktoré osobné údaje musia byť zahrnuté?**

Na to, aby údaje patrili do rozsahu práva na prenosnosť údajov, musí podľa článku 20 ods. 1 ísť o:

- osobné údaje, ktoré sa týkajú dotknutej osoby a
- ktoré poskytnú prevádzkovateľovi.

V článku 20 ods. 4 sa takisto uvádza, že dodržiavanie tohto práva nesmie mať nepriaznivé dôsledky na práva a slobody iných.

Prvá podmienka: osobné údaje, ktoré sa týkajú dotknutej osoby

Do rozsahu pôsobnosti žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov patria iba osobné údaje. Všetky údaje, ktoré sú anonymné¹⁸ alebo ktoré sa netýkajú dotknutej osoby, teda do rozsahu pôsobnosti žiadosti nepatria. Do tohto rozsahu však patria pseudonymné údaje, ktoré možno jednoznačne dať do súvisu s dotknutou osobou (napr. keď táto osoba poskytne príslušné informácie umožňujúce jej identifikáciu, pozri článok 11 ods. 2).

V mnohých prípadoch budú prevádzkovatelia spracúvať informácie, ktoré obsahujú osobné údaje niekoľkých dotknutých osôb. Ak takáto situácia nastane, prevádzkovatelia by nemali

o uplatnenie práva na prenosnosť v súlade so zásadami, ktorými sa riadi právo na prenosnosť údajov. Ako príklad možno uviesť útvary štátnej správy umožňujúci jednoduché sťahovanie predchádzajúcich priznaní k dani z príjmu fyzických osôb. Informácie o prenosnosti údajov ako osvedčenom postupe v prípade spracúvania založeného na právnom základe nevyhnutnosti oprávneného záujmu a existujúcich dobrovoľných programov sa nachádzajú na stránach 47 a 48 stanoviska pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 č. 6/2014 o oprávnených záujmoch (WP217).

¹⁷ Ako uviedla pracovná skupina zriadená podľa článku 29 vo svojom stanovisku č. 8/2001 z 13. septembra 2001 (WP48).

¹⁸ http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp216_sk.pdf.

uplatňovať príliš reštriktívny výklad vety „osobné údaje, ktoré sa týkajú dotknutej osoby“. Napríklad súčasťou záznamov o telefónnych hovoroch, správach medzi osobami alebo záznamov o internetovej telefónii môžu byť (v histórii účastníkovho konta) údaje o tretích stranách zapojených do prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov. Hoci záznamy budú tým pádom obsahovať osobné údaje týkajúce sa viacerých ľudí, účastníci by mali mať možnosť získať tieto záznamy v rámci odpovede na žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov, pretože sa (tiež) týkajú dotknutej osoby. Ak však budú tieto záznamy následne prenesené novému prevádzkovateľovi, nový prevádzkovateľ by ich nemal spracúvať na akýkoľvek účel, ktorý by mal nepriaznivé dôsledky na práva a slobody tretích strán (pozri ďalej: tretia podmienka).

Druhá podmienka: údaje poskytnuté dotknutou osobou

Druhou podmienkou sa rozsah zužuje na údaje „poskytnuté“ dotknutou osobou.

Je veľa príkladov osobných údajov, ktoré vedome a aktívne „poskytla“ dotknutá osoba, napríklad údaje týkajúce sa používateľského konta (napr. poštová adresa, meno používateľa, vek) zadané prostredníctvom on-line formulárov. Údaje „poskytnuté“ dotknutou osobou však bývajú aj výsledkom sledovania jej činnosti. V dôsledku toho sa pracovná skupina WP29 domnieva, že na to, aby sa toto nové právo uplatňovalo vo svojej úplnosti, by sa medzi „poskytnuté“ osobné údaje mali počítat' aj osobné údaje, ktoré boli získané na základe sledovania činností používateľov, ako sú primárne údaje spracúvané inteligentným meracím zariadením alebo inými typmi hybridných zariadení¹⁹, záznamy činnosti, história použitia webového sídla alebo vyhľadávania.

Táto druhá kategória údajov nezahŕňa údaje, ktoré vytvoril prevádzkovateľ (s použitím údajov, ktoré sú výsledkom sledovania alebo ktoré boli priamo poskytnuté ako vstup), napríklad používateľský profil vytvorený analýzou primárnych údajov získaných z inteligentných meracích systémov.

Na to, aby sa určilo, či sa na údaje vzťahuje právo na prenosnosť údajov, možno rozlišovať medzi dvoma rôznymi kategóriami údajov, a to v závislosti od ich pôvodu. Za údaje „poskytnuté dotknutou osobou“ možno považovať tieto kategórie:

- **údaje aktívne a vedome poskytnuté dotknutou osobou** (napríklad poštová adresa, meno používateľa, vek atď.),
- **údaje získané sledovaním, ktoré poskytla dotknutá osoba na základe používania služby alebo zariadenia.** Môžu medzi ne patriť napríklad údaje o histórii vyhľadávania, prevádzkové údaje a lokalizačné údaje danej osoby. Patriť sem môžu aj iné primárne údaje, ako je tep sledovaný nositeľným zariadením.

Naproti tomu vyvodené a odvodené údaje vytvára prevádzkovateľ na základe údajov „poskytnutých dotknutou osobou“. Napríklad výsledok posudzovania zdravotného stavu používateľa alebo profil vytvorený v súvislosti s riadením rizík a finančnými predpismi (napr. na účely pridelenia úverového hodnotenia alebo dodržania predpisov v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí) nemožno ako také považovať za údaje „poskytnuté“ dotknutou

¹⁹ Tým, že má dotknutá osoba možnosť získať údaje vyplývajúce zo sledovania jej činnosti, môže zároveň získať lepší prehľad o vykonávacích rozhodnutiach prevádzkovateľa týkajúcich sa rozsahu sledovaných údajov a bude sa môcť lepšie rozhodnúť, ktoré údaje je ochotná poskytnúť v záujme získania podobnej služby, a dozvie sa, do akej miery sa dodržiava jej právo na súkromie.

osobou. Hoci tieto údaje môžu byť súčasťou profilu uchovávaného prevádzkovateľom a hoci sú vyvedené alebo odvodené z analýzy údajov poskytnutých dotknutou osobou (napríklad prostredníctvom jej činností), zvyčajne sa nepovažujú za údaje „poskytnuté dotknutou osobou“, a tak nepatria do rozsahu tohto nového práva²⁰.

Vo všeobecnosti sa vzhľadom na ciele politiky práva na prenosnosť údajov výraz „poskytnuté dotknutou osobou“ musí chápať v širšom zmysle a nemal by zahŕňať „vyvedené údaje“ a „odvodené údaje“, medzi ktoré patria osobné údaje vytvorené poskytovateľom služieb (napríklad algoritmičné výsledky). Prevádzkovateľ môže vyvedené údaje vylúčiť, mal by však zahrnúť všetky ostatné osobné údaje, ktoré dotknutá osoba poskytla prostredníctvom technických prostriedkov zabezpečených prevádzkovateľom²¹.

Výraz „poskytnutý“ teda v sebe zahŕňa osobné údaje, ktoré súvisia s činnosťou dotknutej osoby alebo vyplývajú zo sledovania správania jednotlivca, medzi ktoré však nepatria údaje, ktoré sú výsledkom následnej analýzy tohto správania. Naproti tomu všetky osobné údaje, ktoré vytvoril prevádzkovateľ v rámci spracúvania osobných údajov, napr. prostredníctvom procesu personalizácie alebo odporúčaní, kategorizáciou alebo profilovaním používateľa, sú údajmi, ktoré boli odvodené alebo vyvedené z osobných údajov poskytnutých dotknutou osobou a na ktoré sa nevzťahuje právo na prenosnosť údajov.

Tretia podmienka: právo na prenosnosť údajov nesmie mať nepriaznivé dôsledky na práva a slobody iných

Pokiaľ ide o osobné údaje týkajúce sa iných dotknutých osôb:

Účelom tretej podmienky je vyhnúť sa získavaniu a prenášaniam údajov obsahujúcich osobné údaje iných dotknutých osôb (ktoré na to nedali súhlas) novému prevádzkovateľovi v prípadoch, v ktorých je pravdepodobné, že sa tieto údaje budú spracúvať spôsobom, ktorý bude mať nepriaznivé dôsledky na práva a slobody iných dotknutých osôb (článok 20 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov)²².

Takýto nepriaznivý dôsledok vznikne napríklad vtedy, ak sa prenosom údajov od jedného prevádzkovateľa druhému zabráni tretím stranám v tom, aby uplatňovali svoje práva ako dotknuté osoby podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov (napríklad právo na informácie, právo na prístup k údajom atď.).

²⁰ Dotknutá osoba však stále môže podľa článku 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (ktorý sa týka práva na prístup k údajom) využiť svoje „právo získať od prevádzkovateľa potvrdenie o tom, či sa spracúvajú osobné údaje, ktoré sa jej týkajú, a ak tomu tak je, má právo získať prístup k týmto osobným údajom“, ako aj informácie o „existencii automatizovaného rozhodovania vrátane profilovania uvedeného v článku 22 ods. 1 a 4 a aspoň v týchto prípadoch zmysluplné informácie o použitom postupe, ako aj význame a predpokladaných dôsledkoch takéhoto spracúvania pre dotknutú osobu“.

²¹ To znamená všetky údaje o dotknutej osobe získané sledovaním počas jej činností na účel, na ktorý sa tieto údaje zbierajú, ako je história transakcií alebo evidencia prístupu. Za údaje „poskytnuté“ dotknutou osobou by sa takisto mali považovať údaje získané prostredníctvom sledovania a zaznamenávania dotknutej osoby (napríklad aplikáciami na zaznamenávanie tepu alebo technológiami používanými na sledovanie správania na internete), i keď tieto údaje neboli prenesené aktívne alebo vedome.

²² V odôvodnení 68 sa stanovuje, že „ak v rámci určitého súboru osobných údajov ide o viac ako jednu dotknutú osobu, právom prijímať tieto osobné údaje by nemali byť dotknuté práva a slobody iných dotknutých osôb podľa tohto nariadenia“.

Dotknutá osoba, ktorá dá podnet na prenos svojich údajov inému prevádzkovateľovi, buď dá novému prevádzkovateľovi súhlas so spracúvaním, alebo s ním uzatvorí zmluvu. Ak sú súčasťou súboru údajov osobné údaje tretích strán, musí sa určiť iný právny základ pre spracúvanie. Napríklad prevádzkovateľ môže podľa článku 6 ods. 1 písm. f) sledovať oprávnený záujem, najmä ak je účelom prevádzkovateľa poskytnúť dotknutej osobe službu, ktorá jej umožní spracúvať osobné údaje výlučne na činnosti osobnej povahy alebo domáce činnosti. Za spracovateľské operácie, ktoré iniciovala dotknutá osoba v súvislosti s činnosťou osobnej povahy a ktoré sa týkajú tretích strán a môžu mať pre ne dôsledky, stále zodpovedá dotknutá osoba, pokiaľ o takom spracúvaní žiadnym spôsobom nerozhoduje prevádzkovateľ.

Napríklad webmailová služba môže umožňovať vytvoriť zoznam kontaktov, priateľov, príbuzných, rodinných príslušníkov a širšieho okolia dotknutej osoby. Keďže tieto údaje sa týkajú identifikovateľnej osoby (ktorá ich vytvorila), ktorá chce uplatniť svoje právo na prenosnosť údajov, prevádzkovatelia by mali preniesť celý zoznam e-mailov prijatých a odoslaných dotknutou osobou.

Podobne bankový účet dotknutej osoby môže obsahovať osobné údaje týkajúce sa transakcií, a to nielen údaje majiteľa účtu, ale aj údaje iných osôb (napr. ak previedli peniaze na účet majiteľa účtu). Prenos informácií týkajúcich sa bankového účtu majiteľovi účtu po podaní žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov pravdepodobne nebude mať nepriaznivý vplyv na práva a slobody týchto tretích strán, za predpokladu, že sa v obidvoch prípadoch budú údaje používať na rovnaký účel (t. j. kontaktné adresy používa iba dotknutá osoba alebo história transakcií na bankovom účte dotknutej osoby).

Naopak, k porušeniu práv a slobôd tretích strán dôjde, ak nový prevádzkovateľ použije osobné údaje na iné účely, napr. ak prijímajúci prevádzkovateľ použije osobné údaje iných osôb v zozname kontaktov dotknutej osoby na marketingové účely.

S cieľom zabrániť nepriaznivým dôsledkom na dotknuté tretie strany sa preto spracúvanie týchto osobných údajov ďalším prevádzkovateľom povoľuje iba v miere, v akej údaje ostávajú pod výlučnou kontrolou žiadajúceho používateľa a spravujú sa výlučne na osobné potreby alebo potreby domácnosti. Prijímajúci „nový“ prevádzkovateľ (ktorému možno údaje na žiadosť používateľa preniesť) nesmie použiť prenesené údaje tretej strany na svoje vlastné účely, napr. s cieľom navrhovať týmto tretím stranám, ktoré sú dotknutými osobami, predaj výrobkov a služieb. Tieto informácie by sa napríklad nemali používať na doplnenie profilu tretej strany, ktorá je dotknutou osobou, a predstavbu jej sociálneho prostredia bez jej vedomia a súhlasu²³. Nemôžu sa použiť ani na získanie informácií o týchto tretích stranách a na vytvorenie osobitných profilov, a to ani vtedy, ak prevádzkovateľ ich osobné údaje už má. V opačnom prípade bude toto spracúvanie pravdepodobne nezákonné a nespravodlivé, a to najmä vtedy, ak príslušné tretie strany neboli o ňom informované a nemôžu uplatniť svoje práva ako dotknuté osoby.

Okrem toho osvedčeným postupom všetkých prevádzkovateľov (a to aj na „odosielajúcej“, aj na „prijímajúcej“ strane) je zavedenie nástrojov, ktoré dotknutým osobám umožňujú vybrať relevantné údaje, ktoré chcú získať a preniesť, a v prípade potreby vylúčiť údaje iných osôb.

²³ Služby sociálnych sietí by nemali dopĺňať profily svojich členov s použitím osobných údajov, ktoré nechala preniesť dotknutá osoba v rámci svojho práva na prenosnosť údajov, bez toho, aby dodržali zásadu transparentnosti a aby sa zároveň uistili, že sa v prípade tohto konkrétneho spracúvania opierajú o vhodný právny základ.

Tento postup ešte viac pomôže znížiť riziká pre tretie strany, ktorých osobné údaje sa môžu prenášať.

Prevádzkovatelia by navyše mali pre iné zainteresované dotknuté osoby zaviesť mechanizmus na udelenie súhlasu, aby sa uľahčil prenos údajov v tých prípadoch, keď sú tieto strany ochotné dať súhlas, napríklad ak chcú tiež presunúť svoje údaje k nejakému inému prevádzkovateľovi. Takáto situácia môže vzniknúť napríklad v prípade sociálnych sietí, záleží však na prevádzkovateľoch, či sa rozhodnú riadiť sa osvedčeným postupom.

Pokiaľ ide o údaje, na ktoré sa vzťahuje duševné vlastníctvo a obchodné tajomstvo:

Práva a slobody iných sa uvádzajú v článku 20 ods. 4. Hoci priamo nesúvisia s prenosnosťou, možno ich chápať tak, že zahŕňajú aj „obchodné tajomstvo alebo práva duševného vlastníctva, a najmä autorské práva týkajúce sa softvéru“. I keď by sa tieto práva mali zohľadniť pred odpoveďou na žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov, „výsledkom zohľadnenia týchto prvkov by však nemalo byť odmietnutie poskytnutia akýchkoľvek informácií dotknutej osobe“. Prevádzkovateľ by okrem toho nemal odmietnuť žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov na základe porušenia iného zmluvného práva (napríklad nevyrovnaný dlh alebo obchodný spor s dotknutou osobou).

Právo na prenosnosť údajov nie je právom osoby na zneužívanie informácií spôsobom, ktorý by sa mohol označiť za nekalú praktiku alebo ktorý by predstavoval porušenie práv duševného vlastníctva.

Prípadné podnikateľské riziko však nemôže samo osebe slúžiť ako základ na odmietnutie odpovedať na žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov a prevádzkovatelia môžu preniesť osobné údaje poskytnuté dotknutou osobou spôsobom, pri ktorom nedôjde k zverejneniu informácií, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo alebo práva duševného vlastníctva.

IV. Ako sa všeobecné pravidlá, ktorými sa riadi uplatňovanie práv dotknutých osôb, vzťahujú na prenosnosť údajov?

- Ktoré informácie by sa mali vopred poskytnúť dotknutej osobe?

Na zabezpečenie dodržiavania nového práva na prenosnosť údajov musia prevádzkovatelia informovať dotknuté osoby o existencii tohto nového práva. Ak sa príslušné osobné údaje získavajú priamo od dotknutej osoby, prevádzkovateľ musí o novom práve informovať „pri získavaní osobných údajov“. Ak osobné údaje neboli získané od dotknutej osoby, prevádzkovateľ musí poskytnúť informácie uvedené v článku 13 ods. 2 písm. b) a v článku 14 ods. 2 písm. c).

„Ak osobné údaje neboli získané od dotknutej osoby“, podľa článku 14 ods. 3 sa informácie musia poskytnúť v primeranej lehote, ktorá nesmie prekročiť jeden mesiac po získaní údajov, v čase prvej komunikácie s dotknutou osobou, alebo keď dôjde k poskytnutiu údajov tretím stranám²⁴.

²⁴ Podľa článku 12 sa vyžaduje, aby prevádzkovatelia poskytli „všetky oznámenia [...] v stručnej, transparentnej, zrozumiteľnej a ľahko dostupnej forme, formulované jasne a jednoducho, a to najmä v prípade informácií určených osobitne dieťaťu“.

Prevádzkovatelia sa musia pri poskytovaní požadovaných informácií zabezpečiť, že budú rozlišovať medzi právom na prenosnosť údajov a inými právami. Pracovná skupina WP29 preto odporúča, aby prevádzkovatelia jasne vysvetlili rozdiel medzi jednotlivými typmi údajov, ktoré dotknutá osoba môže získať na základe práva osoby na prístup k údajom a na prenosnosť údajov.

Pracovná skupina okrem toho odporúča, aby pred tým, než dotknuté osoby uzavru akýkoľvek účet, ktorý môžu mať, prevádzkovatelia vždy uviedli informáciu o práve na prenosnosť údajov. To používateľom umožní dôkladne si prezrieť ich osobné údaje a ľahko ich pred ukončením zmluvy preniesť do vlastného zariadenia alebo inému poskytovateľovi.

A napokon, pracovná skupina WP29 ako osvedčený postup pre „prijímajúcich“ prevádzkovateľov odporúča, aby sa dotknutým osobám poskytli úplné informácie o povahe osobných údajov, ktoré sú podstatné pre poskytovanie ich služieb. Okrem podpory spravodlivého spracúvania sa tým používateľom umožní znížiť riziká pre tretie strany, ako aj obmedziť akúkoľvek ďalšiu zbytočnú duplicitu osobných údajov, a to aj vtedy, keď do veci nie sú zapojené nijaké ďalšie dotknuté osoby.

- Ako prevádzkovateľ identifikuje dotknutú osobu pred poskytnutím odpovede na jej žiadosť?

Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa neuvádzajú nijaké normatívne požiadavky týkajúce sa spôsobu overenia totožnosti dotknutej osoby. V článku 12 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa však uvádza, že prevádzkovateľ nemôže odmietnuť konať na základe žiadosti dotknutej osoby pri výkone jej práva (vrátane práva na prenosnosť údajov), pokiaľ nejde o spracúvanie osobných údajov na účely, ktoré si nevyžadujú identifikáciu dotknutej osoby, a pokiaľ nepreukáže, že dotknutú osobu nie je schopný identifikovať. Podľa článku 11 ods. 2 však v takýchto situáciách môže dotknutá osoba poskytnúť viac informácií umožňujúcich jej identifikáciu. Okrem toho sa v článku 12 ods. 6 stanovuje, že ak má prevádzkovateľ oprávnené pochybnosti v súvislosti s totožnosťou dotknutej osoby, môže požiadať o poskytnutie ďalších informácií potrebných na potvrdenie totožnosti dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba poskytne dodatočné informácie umožňujúce jej identifikáciu, prevádzkovateľ nemôže odmietnuť konať na základe žiadosti. Ak sú informácie a údaje získané on-line prepojené s pseudonymami alebo jedinečnými identifikátormi, prevádzkovatelia môžu zaviesť vhodné postupy, ktoré jednotlivcom umožnia podať žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov a získať údaje, ktoré sa ich týkajú. Prevádzkovatelia musia v každom prípade zaviesť postup overovania totožnosti, ktorým sa spoľahlivo preukáže totožnosť dotknutej osoby, ktorá požaduje svoje osobné údaje či ktorá vo všeobecnosti uplatňuje práva udelené na základe všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Tieto postupy už často existujú. Prevádzkovatelia často overujú totožnosť dotknutých osôb ešte pred uzatvorením zmluvy alebo pred získaním súhlasu dotknutej osoby so spracúvaním. V dôsledku toho možno osobné údaje použité na registráciu osoby, ktorej sa spracúvanie týka, použiť aj ako dôkaz na overenie totožnosti dotknutej osoby na účely prenosnosti²⁵.

I keď v týchto prípadoch môže byť na predchádzajúcu identifikáciu dotknutých osôb potrebná žiadosť o predloženie dôkazu o ich zákonnej totožnosti, takéto overenie nemusí byť pre

²⁵ Napríklad ak spracúvanie údajov súvisí s používateľským kontom, na identifikáciu dotknutej osoby môže postačovať poskytnutie správneho prihlasovacieho mena a hesla.

posúdenie súvislosti medzi údajmi a príslušnou osobou relevantné, pretože toto prepojenie nesúvisí s úradnou alebo zákonnou totožnosťou. Schopnosť prevádzkovateľa vyžiadať si doplňujúce informácie na posúdenie totožnosti danej osoby nemôže v podstate viesť k nadmerným požiadavkám a k získaniu osobných údajov, ktoré nie sú relevantné ani nevyhnutné na posilnenie prepojenia medzi osobou a požadovanými osobnými údajmi.

V mnohých prípadoch už takéto postupy overovania totožnosti existujú. Napríklad na to, aby sa jednotlivcom umožnil prístup k ich údajom na e-mailových kontách, kontách na sociálnych sieťach a na kontách používaných na rôzne ďalšie služby sa často používajú používateľské mená a heslá, ktoré si používatelia volia bez toho, aby odhalili svoje celé meno a totožnosť.

Ak je vzhľadom na veľkosť údajov požadovaných dotknutou osobou prenos cez internet problematický, môže sa stať, že namiesto prípadného predĺženia lehoty na splnenie žiadosti na maximálne tri mesiace²⁶, bude prevádzkovateľ musieť zvážiť aj alternatívne prostriedky poskytovania údajov, ako je stríming alebo uloženie na CD, DVD či iné fyzické médium, alebo umožniť, aby sa osobné údaje prenášali priamo ďalšiemu prevádzkovateľovi (podľa článku 20 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ je to technicky možné).

- **Aká lehota sa vzťahuje na poskytnutie odpovede na žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov?**

V článku 12 ods. 3 sa vyžaduje, aby prevádzkovateľ poskytol dotknutej osobe „informácie o opatreniach, ktoré sa prijali“, „bez zbytočného odkladu“ a v každom prípade „do jedného mesiaca od doručenia žiadosti“. Táto mesačná lehota sa v komplexných prípadoch môže predĺžiť najviac na tri mesiace za predpokladu, že prevádzkovateľ do jedného mesiaca od doručenia pôvodnej žiadosti informoval dotknutú osobu o dôvodoch zmeškania lehoty.

Prevádzkovatelia pôsobiaci v oblasti služieb informačnej spoločnosti sú pravdepodobne lepšie vybavení na plnenie žiadostí v rámci veľmi krátkej lehoty. Osvedčeným postupom na splnenie očakávaní používateľov je stanovenie časového rámca, v ktorom možno za normálnych okolností na žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov odpovedať, a jeho oznámenie dotknutým osobám.

Prevádzkovatelia, ktorí odmietnu odpovedať na žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov, musia podľa článku 12 ods. 4 najneskôr do jedného mesiaca od doručenia žiadosti informovať dotknutú osobu o „dôvodoch nekonania a o možnosti podať sťažnosť dozornému orgánu a uplatniť súdny prostriedok nápravy“.

Prevádzkovatelia musia dodržať povinnosť odpovedať v stanovených lehotách, a to aj pokiaľ ide o odmietnutie. Inými slovami, prevádzkovateľ nemôže nereagovať, keď bol požiadany o odpoveď na žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov.

- **V akých prípadoch možno zamietnuť žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov alebo požadovať poplatok?**

V článku 12 sa prevádzkovateľovi zakazuje účtovať poplatok za poskytnutie osobných údajov, pokiaľ nepreukáže, že žiadosti sú zjavne neopodstatnené alebo neprimerané, „najmä pre ich opakujúcu sa povahu“. V prípade služieb informačnej spoločnosti, ktoré sa

²⁶ Článok 12 ods. 3: „Prevádzkovateľ poskytne informácie o opatreniach, ktoré sa prijali na základe žiadosti.“

špecializujú na automatizované spracúvanie osobných údajov, sa zavedením automatizovaných systémov, ako sú aplikačné programovacie rozhrania (API)²⁷, môže uľahčiť výmena údajov s dotknutou osobou, a tým zmenšiť možná záťaž vyplývajúca z opakujúcich sa žiadostí. Preto by malo byť veľmi málo prípadov, v ktorých bude prevádzkovateľ schopný odôvodniť, prečo odmietol poskytnúť požadované informácie, a to aj v prípade niekoľkonásobných žiadostí o uplatnenie práva na prenosnosť údajov.

Okrem toho by sa na určenie neprimeranosti žiadosti nemali zohľadňovať celkové náklady na procesy vytvorené s cieľom odpovedať na žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov. Článok 12 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa v skutočnosti zaoberá žiadosťami podanými jednou dotknutou osobou, a nie celkovým počtom žiadostí doručených prevádzkovateľovi. V dôsledku toho by sa celkové náklady na zavedenie systému nemali dotknutým osobám účtovať, ani by sa nemali používať ako odôvodnenie odmietnutia odpovede na žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov.

V. Ako sa musia prenosné údaje poskytovať?

- Aké očakávané prostriedky by mal prevádzkovateľ zaviesť na poskytovanie údajov?

V článku 20 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že dotknuté osoby majú právo preniesť údaje ďalšiemu prevádzkovateľovi bez toho, aby im prevádzkovateľ, ktorému sa tieto osobné údaje poskytli, bránil.

Takéto bránenie sa môže charakterizovať ako akákoľvek právna, technická alebo finančná prekážka kladená prevádzkovateľom s cieľom vyhnúť sa sprístupneniu, prenosu alebo opätovnému použitiu dotknutou osobou alebo ďalším prevádzkovateľom alebo tieto činnosti zdržať. Takouto prekážkou by napríklad mohli byť: poplatky požadované za poskytnutie údajov, nedostatočná interoperabilita alebo prístup k formátu údajov či rozhraniu API alebo poskytnutý formát, neprimerané zdržanie alebo zložitosť získania celého súboru údajov, úmyselné zastieranie súboru údajov alebo konkrétne a zbytočné alebo neprimerané požiadavky týkajúce sa odvetvovej normalizácie či akreditácie²⁸.

Článkom 20 ods. 2 sa prevádzkovateľom ukladá povinnosť preniesť prenosné údaje priamo druhému prevádzkovateľovi, „pokiaľ je to technicky možné“.

To, či je prenos medzi prevádzkovateľmi pod kontrolou dotknutej osoby technicky možný, by sa malo posudzovať individuálne. V odôvodnení 68 sa ďalej vysvetľujú obmedzenia toho, čo sa považuje za „technicky možné“, pričom sa uvádza, že by to „nemalo mať za následok vznik povinností prevádzkovateľov prijať alebo zachovať systémy spracúvania, ktoré sú technicky kompatibilné“.

²⁷ Aplikačné programovacie rozhrania (Application Programming Interfaces, API) sú rozhrania aplikácií alebo webových služieb poskytované prevádzkovateľmi na to, aby sa iné systémy alebo aplikácie mohli pripojiť a spolupracovať s ich systémami.

²⁸ Môžu vzniknúť i určité oprávnené prekážky, ako sú prekážky, ktoré súvisia s právami a slobodami iných osôb, uvedené v článku 20 ods. 4, alebo prekážky spojené s bezpečnosťou vlastných systémov prevádzkovateľov. Povinnosťou prevádzkovateľa je odôvodniť, prečo sú tieto prekážky oprávnené a prečo nepredstavujú bránenie v zmysle článku 20 ods. 1.

Predpokladá sa, že prevádzkovatelia uskutočnia prenos osobných údajov v interoperabilnom formáte, hoci tým ďalším prevádzkovateľom nevzniká povinnosť tieto formáty podporovať. Priamy prenos od jedného prevádzkovateľa ďalšiemu by sa teda mohol uskutočniť, keď je medzi dvomi systémami možná zabezpečená komunikácia²⁹ a keď je prijímajúci systém technicky schopný prijať prichádzajúce údaje. Ak priamemu prenosu bránia technické prekážky, prevádzkovateľ musí tieto prekážky vysvetliť dotknutým osobám, pretože jeho rozhodnutie bude mať inak podobný účinok ako odmietnutie konať na základe žiadosti dotknutej osoby (článok 12 ods. 4).

Na technickej úrovni by prevádzkovatelia mali preskúmať a posúdiť dva rôzne a navzájom sa dopĺňajúce spôsoby sprístupnenia prenosných údajov dotknutým osobám alebo ďalším prevádzkovateľom:

- priamy prenos celkového súboru prenosných údajov (alebo niekoľkých úryvkov častí globálneho súboru údajov),
- automatizovaný nástroj, ktorý umožňuje výber príslušných údajov.

Druhý spôsob môžu prevádzkovatelia uprednostňovať v prípade komplexných a veľkých súborov údajov, pretože umožňuje výber ktorejkoľvek časti súboru údajov, ktorá je pre dotknutú osobu v kontexte jej žiadosti relevantná, môže pomôcť minimalizovať riziko a prípadne umožňuje použiť mechanizmy synchronizácie údajov³⁰ (napr. v súvislosti s pravidelnou komunikáciou medzi prevádzkovateľmi). V prípade „nového“ prevádzkovateľa môže ísť o lepší spôsob zabezpečenia súladu a môže to predstavovať osvedčený postup pri znižovaní rizík v oblasti ochrany súkromia na strane pôvodného prevádzkovateľa.

Tieto dva rôzne a prípadne vzájomne sa dopĺňajúce spôsoby poskytovania relevantných prenosných údajov by sa mohli realizovať sprístupnením údajov prostredníctvom rozličných prostriedkov, napríklad prostredníctvom zabezpečeného prenosu správ, servera SFTP, zabezpečeného rozhrania WebAPI alebo webového portálu. Dotknutým osobám by sa malo umožniť, aby na ukladanie a uchovávanie osobných údajov a udeľovanie povolenia prevádzkovateľom na prístup k osobným údajom a ich požadované spracúvanie používali úložisko osobných údajov, systém riadenia osobných údajov³¹ alebo iné druhy dôveryhodných tretích strán.

- **Aký je očakávaný formát údajov?**

Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa od prevádzkovateľov požaduje, aby poskytovali osobné údaje požadované jednotlivcami vo formáte, ktorý podporuje opakované použitie. Konkrétne v článku 20 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že osobné údaje sa musia poskytovať „v štruktúrovanom, bežne používanom a strojovo

²⁹ Prostredníctvom autentifikovanej komunikácie s potrebnou úrovňou šifrovania údajov.

³⁰ Mechanizmus synchronizácie môže pomôcť splniť všeobecné povinnosti podľa článku 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v ktorom sa stanovuje, že „osobné údaje musia byť [...] správne a podľa potreby aktualizované“.

³¹ Informácie o systémoch riadenia osobných údajov (PIMS) sa nachádzajú napríklad v stanovisku európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov č. 9/2016, ktoré je k dispozícii na adrese https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2016/16-10-20_PIMS_opinion_EN.pdf.

čitateľnom formáte“. V odôvodnení 68 sa bližšie vysvetľuje, že tento formát má byť interoperabilný, čo je pojem, ktorý sa v EÚ vymedzuje³² ako:

schopnosť nezlučiteľných a odlišných organizácií spoločne vykonávať činnosť smerom k vzájomne prospešným a odsúhlaseným spoločným cieľom, vrátane výmeny informácií a poznatkov medzi organizáciami prostredníctvom obchodných postupov, ktoré podporujú, výmenou informácií medzi ich príslušnými systémami IKT.

Pojmy „štruktúrovaný“, „bežne používaný“ a „strojovo čitateľný“ predstavujú skupinu minimálnych požiadaviek, ktoré by mali uľahčiť interoperabilitu formátu údajov poskytovaného prevádzkovateľom. V tomto zmysle sú výrazy „štruktúrovaný, bežne používaný a strojovo čitateľný“ špecifikáciami prostriedkov, kým interoperabilita je požadovaným výsledkom.

V odôvodnení 21 smernice 2013/37/EÚ³³³⁴ sa pojem „strojovo čitateľný“ vymedzuje ako:

súborový formát štruktúrovaný tak, že softvérové aplikácie môžu ľahko identifikovať, rozpoznať a vybrať špecifické údaje vrátane jednotlivých konštatovaní faktov a ich vnútornej štruktúry. Údaje zakódované v súboroch, ktoré sú štruktúrované v strojovo čitateľnom formáte, sú strojovo čitateľné údaje. Strojovo čitateľné formáty môžu byť otvorené alebo podliehať vlastníckemu právu; môžu byť tiež formálne štandardizované alebo nie. Dokumenty kódované vo formátoch súborov, ktoré obmedzujú automatické spracovanie, pretože údaje z nich nemožno vôbec alebo ľahko extrahovať, by sa nemali považovať za dokumenty v strojovo čitateľnom formáte. Členské štáty by v prípadoch, ak je to vhodné, mali nabádať k použitiu otvorených, strojovo čitateľných formátov.

Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa vzhľadom na široký okruh možných typov údajov, ktoré by prevádzkovateľ mohol spracúvať, neuvádzajú konkrétne odporúčania v súvislosti s formátom, v akom sa majú osobné údaje poskytovať. Najvhodnejší formát sa bude medzi jednotlivými odvetviami líšiť, pričom vhodné formáty už možno existujú a mali by sa vždy vyberať s cieľom dosiahnuť účel, ktorým je interpretovateľnosť údajov, a vždy by mali dotknutej osobe poskytovať veľkú mieru prenosnosti údajov. Formáty, s ktorými sú spojené nákladné licenčné obmedzenia, sa ako také nepovažujú za vhodný prístup.

V odôvodnení 68 sa vysvetľuje, že „*právo dotknutej osoby na prenos alebo prijatie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, by nemalo mať za následok vznik povinnosti prevádzkovateľov prijať alebo zachovať systémy spracúvania, ktoré sú technicky kompatibilné*“. **Prenosnosť je tak zameraná na vytvorenie interoperabilných systémov, a nie kompatibilných systémov**³⁵.

³² Článok 2 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 922/2009/ES zo 16. septembra 2009 o riešeníach interoperability pre európske orgány verejnej správy (ISA), Ú. v. EÚ L 260, 3.10.2009, s. 20.

³³ Ktorou sa mení smernica 2003/98/ES o opakovanom použití informácií verejného sektora.

³⁴ Glosár EÚ (<http://eur-lex.europa.eu/eli-register/glossary.html>) obsahuje podrobnejšie objasnenie očakávaní súvisiacich s pojmami použitými v tomto usmernení, ako sú *strojovo čitateľný, interoperabilita, otvorený formát, norma, metaúdaje*.

³⁵ V norme ISO/IEC 2382-01 sa interoperabilita vymedzuje takto: „Schopnosť komunikovať, spúšťať programy alebo prenášať údaje medzi rôznymi funkčnými jednotkami spôsobom, pri ktorom sa od používateľa požaduje len malá alebo žiadna znalosť jedinečných vlastností týchto jednotiek.“

Osobné údaje by sa mali poskytovať vo formátoch, ktoré majú vysokú úroveň abstrakcie od akéhokoľvek interného formátu alebo formátu chráneného vlastníckym právom. Prenosnosť údajov ako taká predpokladá dodatočnú úroveň spracúvania údajov prevádzkovateľmi s cieľom vybrať údaje z platformy a odfiltrovať osobné údaje nepatriace do rozsahu pôsobnosti prenosnosti, ako sú napr. vyvedené údaje alebo údaje súvisiace s bezpečnosťou systémov. Prevádzkovatelia sa týmto spôsobom povzbudzujú k tomu, aby vo svojich systémoch vopred určovali údaje, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti prenosnosti. Toto dodatočné spracúvanie údajov sa bude považovať za doplnok hlavného spracúvania údajov, keďže sa nevykonáva s cieľom dosiahnuť nový účel vymedzený prevádzkovateľom.

Ak sa v danom odvetví alebo v danej súvislosti bežne nepoužívajú nijaké formáty, **prevádzkovatelia by mali osobné údaje poskytovať s použitím bežne používaných otvorených formátov (napr. XML, JSON, CSV...) spolu s užitočnými metaúdajmi s najvyššou možnou mierou podrobnosti**, pričom by mali zachovať vysokú úroveň abstrakcie. Vhodné metaúdaje by sa ako také mali používať na presný opis významu vymieňaných informácií. Tieto metaúdaje by mali postačovať na to, aby bolo možné fungovanie a opakované použitie údajov, je však samozrejmé, že by nemali vyzrádzať obchodné tajomstvo. Nie je preto pravdepodobné, žeby poskytnuté PDF verzie e-mailov z priečinka prijatých správ boli dost' štruktúrované alebo opisné na to, aby údaje z priečinka prijatých správ bolo možné ľahko opakovane použiť. Namiesto toho by sa údaje z e-mailov mali poskytnúť vo formáte, ktorým sa zachovávajú všetky metaúdaje, čím sa umožní účinné opakované použitie údajov. Pri výbere formátu údajov, v ktorom sa budú poskytovať osobné údaje, by mal prevádzkovateľ zvážiť, aký vplyv bude mať tento formát na právo jednotlivcov na opakované použitie údajov alebo akým spôsobom bude brániť uplatňovaniu tohto práva. V prípadoch, keď je prevádzkovateľ schopný poskytnúť dotknutej osobe možnosť vybrať si uprednostňovaný formát osobných údajov, mal by podať aj jasné vysvetlenie vplyvu jednotlivých možností. Spracovávanie dodatočných metaúdajov na jediný účel spočívajúci v tom, že by mohli byť potrebné alebo požadované na poskytnutie odpovede na žiadosť o uplatnenie práva na prenosnosť údajov, však nepredstavuje oprávnený dôvod na takéto spracúvanie.

Pracovná skupina WP29 dôrazne podporuje spoluprácu medzi zainteresovanými stranami z odvetvia a odborovými združeniami zameranú na to, aby spolu vypracovali spoločný súbor interoperabilných noriem a formátov na splnenie požiadaviek týkajúcich sa práva na prenosnosť údajov. Tento problém sa riešil aj v európskom rámci interoperability, ktorým sa vytvoril dohodnutý prístup k interoperabilite pre organizácie, ktoré chcú spoločne poskytovať verejné služby. V rozsahu uplatňovania tohto rámca sa stanovuje súbor spoločných prvkov, ako je slovník, pojmy, zásady, politiky, usmernenia, odporúčania, normy, špecifikácie a postupy³⁶.

- Ako pristupovať k veľkým alebo komplexným súborom osobných údajov?

Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa nevysvetľuje, ako treba postupovať v prípade veľkého súboru údajov, zložitej štruktúry údajov alebo iných technických problémov, ktoré by mohli prevádzkovateľom alebo dotknutým osobám spôsobiť ťažkosti.

Vo všetkých prípadoch je však kľúčové, aby mal jednotlivec možnosť plne pochopiť vymedzenie, schému a štruktúru osobných údajov, ktoré by mohol prevádzkovateľ poskytnúť.

³⁶ Zdroj: http://ec.europa.eu/isa/documents/isa_annex_ii_eif_en.pdf

Například by sa údaje mohli najprv poskytnúť v súhrnnej forme s použitím prehľadov, ktoré dotknutej osobe umožnia preniesť časti osobných údajov namiesto všetkých údajov. Prevádzkovateľ by mal poskytnúť prehľad „v stručnej, transparentnej, zrozumiteľnej a ľahko dostupnej forme, formulované jasne a jednoducho“ (pozri článok 12 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), a to tak, aby dotknutá osoba mala vždy jasné informácie o tom, ktoré údaje si má vzhľadom na daný účel stiahnuť alebo preniesť ďalšiemu prevádzkovateľovi. Dotknuté osoby by mali mať napríklad možnosť používať softvérové aplikácie na ľahkú identifikáciu, rozpoznanie a spracovanie konkrétnych údajov z týchto aplikácií.

Ako už bolo uvedené, praktickým spôsobom, ktorým prevádzkovateľ môže odpovedať na žiadosti o uplatnenie práva na prenosnosť údajov, môže byť ponuka náležité zabezpečeného a zdokumentovaného rozhrania API. Vďaka nemu budú môcť jednotlivci podávať prevádzkovateľovi žiadosti týkajúce sa ich osobných údajov prostredníctvom vlastného softvéru alebo prostredníctvom softvéru tretej strany alebo budú môcť udeliť povolenie ďalším osobám, aby o tieto údaje požiadali v ich mene (vrátane ďalšieho prevádzkovateľa), ako sa uvádza v článku 20 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Na základe udelenia prístupu k údajom prostredníctvom externe dostupného rozhrania API bude možné ponúknuť aj prepracovanejší systém prístupu, ktorý jednotlivcom umožní podávať ďalšie žiadosti o údaje, či už v podobe stiahnutia úplného súboru údajov, alebo v podobe delta funkcie obsahujúcej iba zmeny od posledného stiahnutia, bez toho, aby tieto dodatočné žiadosti predstavovali pre prevádzkovateľa záťaž.

- Ako možno zabezpečiť prenosné údaje?

Prevádzkovatelia by vo všeobecnosti mali podľa článku 5 ods. 1 písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov zaručiť „primeranú bezpečnosť osobných údajov, vrátane ochrany pred neoprávneným alebo nezákonným spracúvaním a náhodnou stratou, zničením alebo poškodením, a to prostredníctvom primeraných technických alebo organizačných opatrení“.

Prenos osobných údajov dotknutej osobe však môže vyvolať aj určité bezpečnostné otázky:

Akým spôsobom môžu prevádzkovatelia zaistiť, aby boli osobné údaje bezpečne doručené správnej osobe?

Keďže cieľom prenosnosti údajov je získať osobné údaje z informačného systému prevádzkovateľa, prenos sa v súvislosti s týmito údajmi môže stať možným zdrojom rizika (najmä pokiaľ ide o porušenie ochrany údajov počas prenosu). Prevádzkovateľ je povinný prijať všetky bezpečnostné opatrenia potrebné na to, aby sa zaistil nielen bezpečný prenos osobných údajov (s použitím šifrovania bez medzifáz alebo šifrovania údajov) na správne miesto určenia (s použitím spoľahlivých opatrení na overenie totožnosti), ale aj na nepretržitú ochranu osobných údajov, ktoré ostávajú v jeho systémoch, ako aj transparentné postupy na riešenie prípadných porušení ochrany údajov³⁷. Prevádzkovatelia by ako takí mali posúdiť konkrétne riziká spojené s prenosnosťou údajov a prijať vhodné opatrenia na zmiernenie rizík.

³⁷ V zhode so smernicou (EÚ) 2016/1148 o opatreniach na zabezpečenie vysokej spoločnej úrovne bezpečnosti sietí a informačných systémov v Únii.

Medzi tieto opatrenia na zmiernenie rizík by mohli patriť: ak už je potrebné overiť totožnosť dotknutej osoby, použitie doplňujúcich informácií na overenie totožnosti, ako je spoločný kľúč alebo iný faktor na overenie totožnosti, napríklad jednorazové heslo; prerušenie alebo zmrazenie prenosu v prípade, ak vznikne podozrenie, že došlo k porušeniu ochrany konta; v prípadoch priameho prenosu od jedného prevádzkovateľa ďalšiemu prevádzkovateľovi by sa mala použiť overenie totožnosti na základe poverenia, napríklad overenie s použitím bezpečnostného tokenu.

Takéto bezpečnostné opatrenia nesmú mať obmedzujúci charakter a nesmú používateľom brániť v uplatňovaní ich práv, napríklad zavedením dodatočných výdavkov.

Ako pomôcť používateľom pri zabezpečení úložiska osobných údajov v ich vlastných systémoch?

Tým, že používatelia služby on-line získajú svoje osobné údaje, vždy vzniká riziko, že môžu tieto údaje uchovávať v menej zabezpečených systémoch, než sú systémy poskytované danou službou. Dotknutá osoba, ktorá žiada o údaje, zodpovedá za určenie správnych opatrení na zabezpečenie osobných údajov vo vlastnom systéme. Treba ju však na to upozorniť, aby prijala kroky na ochranu informácií, ktoré získala. Ako príklad osvedčeného postupu môžu prevádzkovatelia odporučiť aj vhodný formát (formáty), šifrovacie nástroje a ďalšie bezpečnostné opatrenia, ktoré dotknutej osobe pomôžu dosiahnuť tento cieľ.

* * *

V Bruseli 13. decembra 2016

*Za pracovnú skupinu
predsedníčka
Isabelle FALQUE-PIERROTIN*

Naposledy revidované a prijaté 5. apríla 2017

*Za pracovnú skupinu
predsedníčka
Isabelle FALQUE-PIERROTIN*